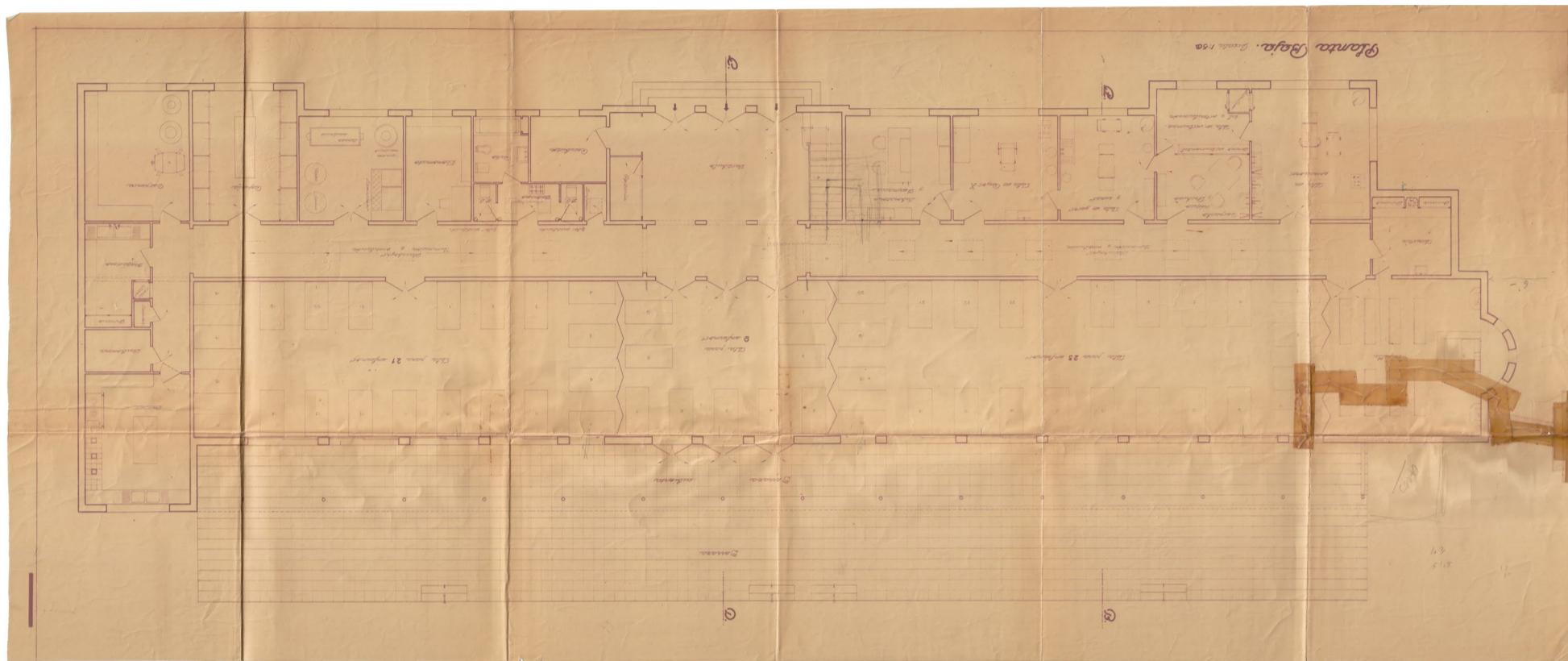


OBRA DEL MES

SIXTE ILLESCAS I MIROSA

SANT JOAN DE DEU



Ramon Vallespir Garcias i Antònia Ferrà Aloy l'any 1917 varen fer una important donació per construir i habilitar un hospital per a nins malalts i pobres. Es cercà un solar a prop de la costa, en contacte amb la natura i allunyat de la ciutat, tal com aconsellaven els corrents higienistes de l'època, i l'any 1942 s'encarregà el projecte a l'arquitecte Sixte Illescas. El Sanatorio Marítimo de los Hermanos de San Juan de Dios, nom original del projecte, s'inaugurà el 1955 amb una cabuda de cinquanta llits destinats a allotjar nins i nines afectats per malalties de l'època com poliomielitis i tuberculosi entre d'altres. El conjunt incloïa una escola infantil i dues escoles de formació de personal, una d'ajudant tècnics sanitaris i una altra de fisioterapeutes. L'any 1963 amb l'aparició de la vacuna de la pòlio va servir de dispensari. Cinc anys després es creà la primera vinculació del centre amb la Seguretat Social.

A l'Arxiu del COAIB es custodien diverses versions del projecte, entre elles les imatges que es presenten en aquesta obra del mes que es corresponen amb l'avantprojecte, quan la disposició de l'església era al costat est i no a l'oposat com es construí finalment.

També es custodia la memòria descriptiva de la qual es transcriu un fragment:

"Se orienta la parte destinada a Salas para enfermos y Celdas para los Rvdos. Padres de cara al Sud-Oeste y en otra crujía paralela en la planta baja se reparten los Servicios médicos emplazándose en el extremo noroeste la Capilla y Sacristía y en el Sud-Este los servicios de Cocina, Despensa y Comedores. Las Salas de los enfermos están protegidas por una terraza cubierta y a continuación se dispone de otra terraza descubierta para que los niños enfermos puedan aprovechar y tomar el sol el mayor número de horas posibles"

Entre el projecte i la inauguració passaren tretze anys, en els quals la proposta sofrí alteracions diverses, la més destacable el canvi de llenguatge estilístic de les seves façanes; de l'ús de l'arquitectura moderna i principis racionalistes es passà a una imatge més regionalista pròpia dels anys cinquanta.

ÀREA DE CONTEXT

AUTOR: Sixte Illescas i Mirosa (Barcelona, 1903-1986).

Cursà els seus estudis a l'Escola d'Arquitectura de Barcelona, on es titulà el 1928. Va ser, juntament amb J. Ll. Sert, G. Rodríguez-Arias, R. Churruga i F. Fàbregues, membre fundador del GATCPAC (Grup d'Arquitectes i Tècnics Catalans per al Progrés de l'Arquitectura Contemporània) i també participà a la revista del grup, A. C., a través de la qual es donà a conèixer l'arquitectura rural eivissenca que tant els havia seduït.

La majoria de les seves obres són a Barcelona on destaca la casa Vilaró (1929-1930) i la Casa Masana (1935-1940). L'any 1931 va ser nomenat l'arquitecte oficial de la CINAES (Cinematogràfica Nacional Espanyola) per a la qual projectà diversos cinemes. Acabada la guerra fou inhabilitat per exercir càrrecs públics, però va poder continuar exercint la seva professió. El 1949, va fundar el Club 49 per impulsar les avantguardes artístiques, organitzant concerts, exposicions i conferències. Va morir a Barcelona el 1986, allunyat -en certa forma oblidat- dels ambients arquitectònics del moment.

FITXA DESCRIPTIVA

CODI: AV119427867 i AD1CGT10060-San Juan de Deu (SIM)

NIVELL DE DESCRIPCIÓ: Unitats documentals compostes

TÍTOL: Sanatorio marítimo de los hermanos de San Juan de Dios

DATA: 1933

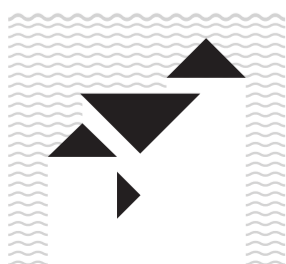
DADES FÍSQUES: Expedient en paper i format digital.

ÀREA DE CONTINGUT I ESTRUCTURA

ABAST I CONTINGUT: Arxiu de Visat i documental

LOCALITZACIÓ DE L'ORIGINAL: Arxiu COAIB

PROCEDÈNCIA: Arxiu COAIB i Donació Garau



arxiu
COAIB

/90